

SFS 2001:770

Utkom från trycket
den 13 november 2001

Förordning om sjöfartsstöd;

utfärdad den 1 november 2001.

Regeringen föreskriver följande.

Allmän bestämmelse

1 § Sjöfartsstöd lämnas enligt denna förordning till arbetsgivare för skatt på sjöinkomst och för arbetsgivarens kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

Beslut om sjöfartsstöd fattas av Rederinämnden.

Villkor för sjöfartsstöd

2 § Sjöfartsstöd lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på svenskregistrerade fartyg som huvudsakligen används i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten.

Sjöfartsstöd lämnas endast till den som ställer utbildningsplatser ombord till förfogande enligt Sjöfartsverkets anvisningar och som har tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift.

3 § Om det finns synnerliga skäl får Rederinämnden bifalla en ansökan om sjöfartsstöd även om kravet som ställs i 2 § om att fartyget huvudsakligen skall användas i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten inte är uppfyllt.

Om nämnden bedömer att beredskapsskäl skall läggas till grund för ett beslut om att bevilja stöd enligt första stycket, skall nämnden först samråda med Kommerskollegium och Överstyrelsen för civil beredskap.

4 § Innan sjöfartsstöd lämnas skall Rederinämnden ha förklarat arbetsgivaren som stödberättigad enligt 2 eller 3 §.

Om nämnden finner det uppenbart att det skulle strida mot syftet med sjöfartsstödet att bevilja stöd, får nämnden avslå en ansökan om en förklaring enligt första stycket trots att de formella kraven är uppfyllda.

Sjöfartsstödetts storlek

5 § Sjöfartsstöd lämnas för sjömän med ett belopp som motsvarar det skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483) som arbetsgivaren gjort på

sjöinkomster samt kostnader för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) och allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på dessa inkomster.

Ansökan och beslut

6 § En arbetsgivare som önskar sjöfartsstöd under ett år skall senast den 1 november året dessförinnan till Rederinnämnden komma in med en ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd under det kommande kalenderåret. Om det finns särskilda skäl, får en ansökan ges in vid en senare tidpunkt.

Rederinnämndens beslut att förklara en arbetsgivare berättigad till sjöfartsstöd skall förenas med en skyldighet för arbetsgivaren att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd. Ett beslut skall omprövas vid ändrade förhållanden.

7 § I en ansökan enligt 6 § skall sökanden ange vilka fartyg ansökan omfattar och hur många utbildningsplatser som kan erbjudas på de fartyg ansökan avser. Sökanden skall också ange vilka försäkringar som gäller för fartygen och driften av dessa. Rederinnämnden får begära de ytterligare uppgifter av sökanden som behövs för prövning av ansökan.

Nämnden skall årligen ta ut en avgift på 4 000 kronor för varje fartyg som omfattas av ansökan.

Om ansökan är ofullständig eller om sökanden inte betalar ansökningsavgift skall Rederinnämnden förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars inte tas upp till prövning. Om sökanden inte avhjälper bristen inom föreskriven tid skall ansökan avvisas, dock bara om bristen är så väsentlig att ansökan inte kan ligga till grund för prövning av ärendet eller om sökanden inte har betalat ansökningsavgift.

8 § Efter en förklaring enligt 6 § beslutas sjöfartsstöd, efter särskild ansökan, per kalendermånad. Den särskilda ansökan om sjöfartsstöd skall ha kommit in till Rederinnämnden senast sju dagar innan stödet skall krediteras arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket. Rederinnämnden skall fatta ett preliminärt beslut om det sjöfartsstöd som skall tillgodoföras under månaden.

Sjöfartsstöd får beviljas även om ansökan kommer senare än den tid som anges i första stycket. En ansökan skall dock senast ha kommit in inom tre månader efter den månad som stödet avser.

9 § Senast inom sju dagar efter det att stödet krediterats arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket skall denne komma in med underlag för slutligt fastställande av stödbelopp. Underlaget skall innehålla uppgifter om

1. den tid som arbetsgivaren bemannat fartyget,
2. kontant bruttolön inklusive skattepliktiga förmåner, det skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483) som arbetsgivaren gjort samt de avgifter som arbetsgivaren är skyldig att betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
3. antal avlönade dagar.

Underlaget skall vara undertecknat av arbetsgivaren samt vara granskat och godkänt av en auktoriserad eller godkänd revisor.

Om underlaget inte lämnas in inom den tid som anges i första stycket förlorar arbetsgivaren rätt till stödbeloppet, om inte Rederinnämnden medger annan tid för att ge in underlaget.

Hur sjöfartsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

10 § Sjöfartsstöd tillgodoförs arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som har upprättats för arbetsgivaren enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483). Rederinnämnden skall lämna Riksskatteverket de uppgifter som behövs för krediteringen.

Stödet krediteras arbetsgivarens skattekonto den 12 i den månad då preliminärt beslut om stöd fattas enligt 8 §, med undantag för januari då stödet i stället krediteras den 17.

Om det stödbelopp som slutligt fastställs enligt 9 § är högre än det belopp som fastställts genom det preliminära beslutet skall mellanskillnaden krediteras arbetsgivarens skattekonto i den därpå följande månaden vid de datum som anges i andra stycket.

Övriga bestämmelser

11 § Om någon har fått sjöfartsstöd på felaktiga grunder, inte kommer in med underlag enligt 9 § eller om stöd av annan anledning har betalats ut med för högt belopp skall det som mottagaren fått för mycket betalas tillbaka. Det belopp som skall återbetalas får dras av från stödbelopp som den återbetalningsskyldige därefter har rätt till.

Om det finns särskilda skäl får Rederinnämnden helt eller delvis befria den som tagit emot stödet från återbetalningsskyldigheten.

12 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Rederinnämndens preliminära beslut om sjöfartsstöd enligt 8 § samt beslut om återbetalning enligt 11 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

13 § Skattemyndigheterna skall, på begäran av Rederinnämnden, lämna ut sådant underlag som är av betydelse för tillämpningen av denna förordning.

14 § Rederinnämnden får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001, då förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart skall upphöra att gälla. Den nya förordningen skall tillämpas i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning för tiden från och med den 1 oktober 2001.

2. För år 2001 skall dock en arbetsgivare som under året beviljats stöd enligt förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart anses be-

SFS 2001:770

rättigad till stöd och behöver därför inte ansöka om att förklaras som stödberättigad enligt 6 §.

För år 2002 skall den frist som stadgas i 6 § vara den 15 december 2001.

3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om bidrag till inbetald skatt på sjöinkomst och kostnader för socialavgifter som avser lön och annan ersättning för tiden före den 1 oktober 2001.

På regeringens vägnar

BJÖRN ROSENGREN

Per Erik Lindeberg
(Näringsdepartementet)